

Angela Marsons
Knuste Knogler
366 sider
Jentas

Tak skal vi have. Den her bog holder, hvad den lover i titlen, og man kan tage sig i at mærke, om kæben stadig er der, når Roxanne sidder på pinebænken og fortager sig i smerte, da hendes bøddel, Kai, smadrer et metalvåben ned på hendes krop.

Er man til det hårdkogte, nærmest modbydelige, i ord og handling, så er der muligheder her. Mordet på en ung prostitueret og fundet af et efterladt spædbarn på samme vinteraften sætter gang i efterforskningen hos Kim Stone. Og da endnu tre sexarbejdere i Black Country bliver myrdet hurtigt efter hinanden, erfarer Stones´ hold, at de har at gøre med en seriemorder. Og samtidig begynder eftersøgningen efter den kvinde, der forlod sit lille barn på politistationen. Og så forsvinder en kvinde til...

Drama drama. Alene det er jo nok til en god, psykologisk spændingsroman, men her får vi så serveret alt det tunge gods lige op i hovedet, og man skal ikke have sarte nerver for at læse bogen, hvis tekst brænder sig fast på nethinden.

Bogen er nr. 7 i Kim Stone-serien. Kevin og Stacey er med, og det er Kim og Bryant også. Og betjentenes personligheder udvikler sig fint gennem bogen, så man ikke blive tærsketræt af at læse om vold og drama men også undervejs kan nyde, at det er mennesker, vi har med at gøre. Såsom at komme tilbage i Kims fortid for at opdage, hvilke rædsler hun selv har været udsat for i sin barndom.

Er det mon derfor, hun er så skrap til at håndtere rædsler i sin voksne, professionelle tilværelse.